

171. 1.

GELEIDENDE BRIEF.

Aan

den Heer Minister van Staat, Voorzitter van
de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

's Gravenhage, 3 October 1935.

Ik heb de eer Uwe Excellentie hierbij te doen toekomen een nota van inlichtingen op het adres van J. L. VAN DER PAS, gewezen onderwijzer, te Haarlem, houdende verzoek te willen bevorderen, dat hem, met toepassing van artikel 51, lid 5, der Lager-onderwijswet 1920, gelijk dit luidde vóór 1 Januari 1923, alsnog een nieuw wachtgeld wordt toegekend.

Het adres met bijlage gelieve Uwe Excellentie mede hierbij aan te treffen.

*De Minister van Onderwijs,
Kunsten en Wetenschappen,*

J. R. SLOTEMAKER DE BRUINE.

171. 2.

NOTA VAN INLICHTINGEN.

Bij beschikking van 20 Februari 1934, n°. 1313w, afdeling Lager Onderwijs Algemeen, heeft de ambtsvoorganger van den ondergeteekende afwijzend beschikt op een verzoek van J. L. VAN DER PAS, om verlenging van wachtgeld door toepassing van artikel 51, lid 5, der Lager-onderwijswet 1920, zooals dit luidde vóór 1 Januari 1923, en gelijk het, naar adressant meende,

volgens § 3 der slot- en overgangsbepalingen der wet van 16 Februari 1923 (*Staatsblad* n°. 38) op hem van toepassing was.

De afwijzing van het verzoek was gegrond op het feit, dat krachtens vorenbedoelde overgangsbepalingen de wachtgeldten, welke waren ingegaan vóór 1 Januari 1923, telkens voor den duur van vijf jaren konden worden verlengd, doch dat bij de wet van 30 December 1926 (*Staatsblad* n°. 455) het tiende lid van artikel 51 der Lager-onderwijswet 1920 gewijzigd is zonder overgangsbepaling voor de loopende wachtgeldten. Dientengevolge heeft de overgangsbepaling der wijzigingswet van 1923, te rekenen van 11 Januari 1927, den datum, waarop de wijzigingswet van 1926 in werking is getreden, uitgewerkt, zoodat van gemeld tijdstip af het gewijzigd tiende lid voor alle wachtgeldten gelijkelijk geldt en mitsdien uitsluitend in buitengewone gevallen opnieuw een wachtgeld kan worden toegekend. Voorts achtte mijn ambtsvoorganger, dat het afloopen van een wachtgeldtermijn van vijftien jaren niet een buitengewoon geval in den zin der wet oplevert.

Bij Koninklijk besluit van 17 September 1934 n°. 5, den Raad van State, Afdeling voor de geschillen van bestuur, gehoord, is het door adressant tegen bovengemelde beschikking ingesteld beroep ongegrond verklaard.

De ondergeteekende vereenigt zich met de opvatting, dat de overgangsbepaling der wet van 1923 met 11 Januari 1927 ophield te werken. Maar zelfs wanneer deze opvatting niet juist moest worden geacht, is er geen grond voor de meening, als zou het toepasselijk verklaren van het vijfde lid van artikel 51 der ongewijzigde Lager-onderwijswet 1920 reeds voldoende zijn om het wachtgeld telkenmale voor den duur van vijf jaren te verlengen, vermits tot zoodanige verlenging van het wachtgeld de Kroon zich de bevoegdheid heeft voorbehouden. Voor het aanbieden van een voordracht aan de Koningin om ten aanzien van J. L. VAN DER PAS van die bevoegdheid gebruik te maken, zou de ondergeteekende in de gegeven omstandigheden geen gronden aanwezig kunnen achten.

Overigens geeft ook het thans geldende tiende lid van artikel 51 der Lager-onderwijswet 1920 hem geen aanleiding aan adressant opnieuw een wachtgeld ten laste van den Staat toe te kennen.

Nadere ter zake dienende gegevens betreffende het wachtgeld van adressant worden in de bijlagen dezer nota verstrekt.¹⁾

*De Minister van Onderwijs,
Kunsten en Wetenschappen,*

J. R. SLOTEMAKER DE BRUINE.

¹⁾ Deze stukken zijn nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.